

GLASILO KD "MEĐIMURJE" VELENJE

ŠTREKAR

Velenje, december 2014. leto 3./številka 9

*Želimo vam:
u duši mir,
u mislima radost,
u srcu mladost,
u radu uspjeh!*

*Puno sreće i lijepih
snova neka van donesu
Božić i godina Nova
2015!*

*Kulturno društvo
"Medimurje" Velenje*

"2. Međimursko proščenje" ter novi prostori in nove dejavnosti

Tekst: Bojana Špegel

Slike: Marko Glavaš

Velenje, 14. junija 2014 - v soboto so v atriju pri nekdanjem Rudnik Pubu ob Kidričevi cesti, kjer je svoje nove prostore za delovanje dobilo velenjsko Kulturno društvo "Međimurje", pripravili 2. Međimursko proščenje. Prireditev, ki se je odvijala celo dopoldne, je pritegnila številne obiskovalce. Nič čudnega; v v društvu so se res potrudili in pripravili ne le bogat kulturni program, ampak tudi pogostitev za vse, ki so prišli na njihovo praznovanje.

Predsednik društva Matija Blagus nam je povedal: "Mestna občina Velenje nam je dodelila 65 kvadratnih metrov velike prostore. Uredili smo jih, sedaj pa pridobivamo še uporabno dovoljenje, saj so bili prej prazni. V njih se že odvija delo sekcij našega društva: vadijo naši tamburaši, tu imamo sestanke, na katerih načrtujemo

Tolkalna skupina

svoje delo, učne delavnice...". Načrtujejo še marsikaj, kot pravijo, pa bodo prostore lahko uporabljali tudi člani drugih društev in prebivalci mestne četrti Desni breg. Društvo uspešno deluje že že 17 let, v njem je vsako leto več sekcij; od tamburaške do folklorne, ki sta med boljšimi v Sloveniji po zaslugi Neve Trampuš, pa fotografske in ženske sekcije, ki se ukvarja s kulinariko. članov društva je 235, razveseljivo pa je, da je večina tudi aktivna.

In kaj vse je prineslo 2. Međimursko "proščenje", kot originalno rečejo prazniku? "Po slovensko je to lepa nedelja. Gre za ljudski in cerkveni praznik, ki ima v Međimurju velik pomen. V prvi polovici leta ima tam vsaka fara, na dan svojega svetnika - patrona, ljudsko praznovanje na katerem nastopijo godci, pevci, zberejo se sorodniki

KD Tifon

Konovski štrajharji

KD Grifon

"Oživili ga bodo večkrat letno."

"Velenjsko Kulturno društvo 'Međimurje' oživilo atrij ob Kidričevi cest."

Župan na proščeju

Tamburaši KDM

Folklor KDM

od blizu in daleč. Zato smo danes predstavili naše sladice, naša vina, naša ročna dela ki so jih naredile članice hrvaškega društva iz Ljubljane. Neizogibni so lectorji, zato jih imamo tudi tukaj. Upamo, da bo prireditev postala tradicionalna in da bo v zgornjem delu Velenja, atriju ob Kidričevi cesti več dogodkov in življenja. Možnosti, kaj vse bi v njem še lahko potekalo je veliko. Mi se bomo potrudili, da to prizorišče zaživi večkrat letno, vsaj ob sobotah".

V kulturnem programu so navdušili tamburaši in folkloristi Kulturnega društva Međimurje, folklorna skupina "Tifon" in Šempetra v Savinjski dolini, folklorna skupina "Oglarji" iz Šoštanja, Tolkalna skupina Glasbene šole Velenje, ljudski godci "Konovski štrajharji" iz Konovega ter člani Hrvaškega kulturnega društva iz Ljubljane.

Povzeto po tedniku "Naš čas".

"2.Međimursko proščenje polno dobrot in glasbe."

8. Likovna kolonija

Tekst: Matija Blagus

Slike: Marko Glavaš

Kulturno društvo Međimurje in Društvo šaleških likovnikov že 8. leto prireja likovno kolonijo. Ta projekt je finančno podprt s sredstvi Javnega sklada kulturnih društev Slovenije in MOV.

Kolonije so se vsa leta ustvarjale v Prekmurju ali Međimurju, letošnjo pa smo organizirali v Slatinah, občina Šmartno ob Paki, saj se sredstva vsako leto krčijo. Tudi udeleženci so bili tokrat samo člani DŠL, sicer pa so prejšnja leta sodelovali umetniki iz Mađarske in Međimurja.

30. avgust - sobota - bil je skrbno izbran dan. Lepo vreme in še lepša okolica na posestvu v Slatinah je izzivala lepa slikarska in kiparska dela.

Naslov kolonije je bil »Pridih preteklosti«, saj so umetniki ustvarjali sredi zelo lepo urejenega posestva s starimi hišami, kaščami, kozolci, kletmi in čudovitim pogledom na Goro Oljko.

14 likovnikov, 5 kiparjev v glini in 1 kipar v lesu, so izdelali čudovite izdelke, kateri bodo razstavljeni 19. decembra v galeriji Vile Bianca.

Tudi tokrat ni manjkalo pozitivne energije in prijetnega druženja.

Vidimo se na 9. likovni koloniji avgusta, leta obsorej.

Tako se je slikalo

Dela slikarjev

Mlinarska nedelja

Tekst: Matija Blagus

Slike: Marko Glavaš

Na povabilo Turističnega društva Vinska gora in Dobrna so naši tamburaši skupaj z folkloro sodelovali na 8. Mlinarski nedelji. To manifestacijo oba društva organizirata v Dolini mlinov vsako prvo nedeljo v septembru. V dolini mlinov, katero velja obiskati ob vsaki priliki, še danes stoji 5 mlinov, ki so bili zelo pomembni za ta kraj, saj so mleli žita za prebivalce doline in širše.

Turistična društva ta dan pripravijo program, ki se odvija na odrih ob mlinih. Naše društvo je nastopalo pri Vovkovem mlinu pred več sto gledalci. Folklor je odplesala splet međimurskih plesov in požela velik aplavz. Tamburaši so z svojim nastopom, ki je izstopal od domače glasbe, prijetno presenetili.

Međimursko nošo so v tem kraju mnogi prvič videli, prav tako glasbo tamburic.

Nastop folklorne skupine

Nastop tamburašev

Ljubljana "Međimursko pjesmu negujemo, novu domovinu bogatimo"

Tekst: Matija Blagus

Slike: Marko Glavaš

Na povabilo Hrvatskega kulturnega društva iz Ljubljane smo se 25. 11. udeležili njihove prireditve z lepim naslovom »Međimursko pjesmu negujemo, novu domovinu bogatimo«.

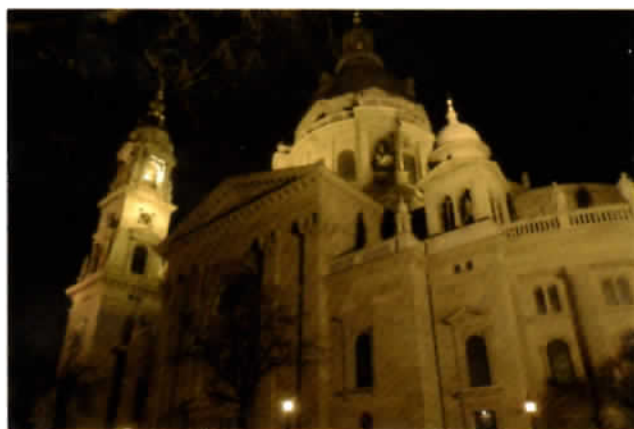
Tamburaška skupina je izvedla instrumentalni nastop in vokalni nastop z Leonom Ivanovičem. V programu sta nastopala tudi kot duet Marjan in Vesna (Marjan Rudl in Vesna Jamnikar. Izvedla sta pesmi »Mura, Mura« in »Djevojčica ruže brala«. Ta prireditev naj bi v bodoče prerasla v glasbeno prireditev z naslovom »Međimurska popevka« v Sloveniji.

Naši tamburaši

V kulturnem društvu Medžimurje smo se že nekaj časa pogovarjali o izletu. Saj se v društvu pogosto kam zapeljemo, predvsem tamburaši in folklorna skupina z nekaj spremljevalci a to je vedno z obveznostjo nastopanja s vso potrebno opremo: noše, inštrumenti, osebne stvari Takrat je zelo redko, kdaj priložnost za, kaj videti in preživeti brezskrben dan v katerem koli mestu ali kraju. Padel je predlog, da se bo, tak brez skrben dan zgodil letos jeseni in da bo to izlet v Budimpešto. Zbralo se nas je 42, ki smo se v zgodnjih jutranjih urah dobili na avtobusni postaji v Velenju z izjemo dveh, ki smo jih pobrali spotoma. Veselo pozdravljanje in preštevanje je kmalu po vstopu na avtobus utihnilo in skoraj vsi smo še malo dremali saj je bilo ura 3. Prvi postanek je bil predviden na Slovensko-Madžarski meji. Malo pred mejo nas je nagovoril predsednik g. Mato Blagus in vodič z nekaj navodil in nasveti o dnevu pred nami. Postanek je bil kratek, malo smo se razmigali, opravili potrebe v sanitarijah, nekateri izpili svojo prvo kavico in že smo nadaljevali pot. Vozili smo se proti prvemu resnejšemu postanku v mestece Tihany na prav tako imenovanem pol otočku na severni strani Blatnega jezera. Ker je bilo še zelo zgodaj smo ponovno utihnili, se tiho pogovarjali ali preprosto poskušali že, kaj videti. Pot nas je vodila po stari cesti ob severni strani jezera, bilo je megleno in še zelo zgodaj tako nismo videli kaj dosti. Da je jezero v bližini smo razbrali iz obcestnih hiš v naseljih, kjer so se videla znamenja turizma. Samo jezero smo uzrli šele pred Tihanyjem. Vodič nam je predstavil to idilično vasico na manjši vzpetini, s hišami zgrajenimi v stari arhitekturi, s slamnatimi strehami in ovešenimi s spominki ali kmetijskimi izdelki. Skoraj v vsaki hiši je trgovinica, gostišče ali prenočišče a kar je najbolj značilno, veliko jih je ovešenih z drogovci na katerih so obešeni venci rdeče paprike- feferoni. Rdeči venčki se tam v blagem vetru nežno zibajo in nagovarjajo

popotnika k nakupu. Ustavili smo se v samem centru mesteca tik pod čudovito cerkvijo in Benediktinskim samostanom iz leta 1055. Ko smo se povzpeli do cerkve in samostana se nam je ponudil prečudovit razgled na jezero in sončni vzhod. Razgled nam je žal zakrivala meglica in oblačno vreme tako, da je odsev sončnega vzhoda na jezeru bolj spominjal na njegov zahod kod vzhod. Malo nas je presenetila zaklenjena: cerkev, samostan, trgovinice, gostišča, popoln mir in tišina. Kot, da so še vsi spali čeprav je bilo že po osmi uri. No mi nismo mirovali, bili smo še kako živi. Slikali smo, si ogledovali in se čudili, kako drugačna je ta arhitektura od naše se

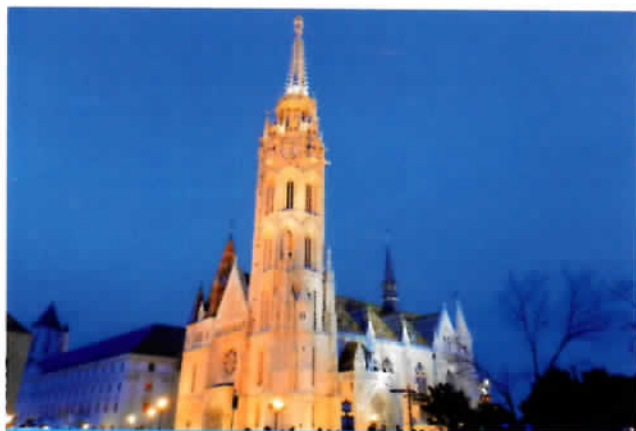

Cerkev sv. Štefana

počutili, kot v pravljici saj je bilo vse, lepo in urejeno, čeprav mnogokrat staro in majhno.

Ponovno nas je čakal avtobus. Bil je čas za nekaj kratkega in grižljaj iz popotne torbe, kar tako med vožnjo a samo do naslednjega postanka. Ob postanku pred Budimpešto smo se veselili dopoldanski malici in to na obcestnem postajališču. Malica je potovala z nami in vsem nam je že teknila. Postregli smo si še tople pečene mesne dobrote, svež kruh, kisle kumare in pijačo po želji. Po daljšem postanku je bilo potrebno zopet v avtobus. Vse nas je že malo dajala radovednost, saj nam je naš vodič to radovednost spodbujal z občasnimi razlagami te ali one znamenitosti o Mađžarski zgodovini. Zvedeli smo nekaj

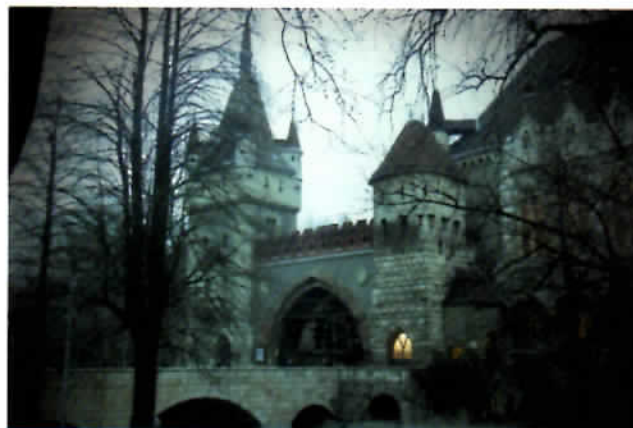
osnovnih zgodovinskih podatkov tudi o Budimpešti. To prastaro mesto je umeščeno v samo središče Madžarske in je njena prestolnica skozi stoletja. Mesto se od severa proti jugu razteza na obeh bregovih Donave, ki ji arheološke najdbe poseljenost pričajo že od kamene dobe v današnji čas. Najrazličnejši zgodovinski dogodki in migracije ljudstev govorijo o postopnem nastajanju Pešte na levem in mest Bude in Obude na desnem nabrežju Donave. Mesta so med sabo povezana s številnimi mostovi in od leta 1873 nosijo skupno ime Budimpešta. Budimpešta je pomembno prometno središče in veliko vozlišče v železniškem prometu, imajo kar tri glavne železniške postaje, vodnem prometu s plovno Donavo, saj je na otoku južno od središča mesta tovarno pristanišče, zračnem prometu z dvojje letališč in dobro načrtovanem cestnem prometu. Iz

Cerkev sv. Matjaža

Budimpešte vodijo poti na vse strani sveta. Donavo v severnem delu mesta krasi še Margaretin otok z dominikanskim samostanom, s parkom in mnogimi rekreacijskimi vsebinami. Otok je priljubljena izletniška točka prebivalcev in turistov. Pod Pešto je mestu v ponos ena od starejših podzemnih železnic. Budimpešta leži na vrelcih tople vode in je znana po mnogih kopališčih s termalno vodo, enako, kot mošeje so jih gradili že Turki. Arhitektura večkrat porušenega in skozi stoletja ponovno zgrajenega mesta je tako bogata, kot je bogata zgodovina Madžarske in jo je nemogoče opisati v parih stavkih.

Vračam se nazaj k našemu potovanju saj smo ravno prispeli v Budim pod vznožje

Vajdahunyad

Gellertovega hriba. Sestopili smo iz avtobusa in se povzpeli do obzidja trdnjave Citadele, ki je zgrajena na mestu nekdanje zvezdarne. Namenjena je bila Habsburžanom pri dušenju uporov v sredini devetnajstega stoletja. Tik pred Citadelo, na severni strani, so se z spreminjanjem oblasti spreminjala spominska obeležja, danes je tam spomenik neodvisnosti. V lepem vremenu je od tod prečudovit razgled na Donavo in mostove, mesto in okolico, ker pa je rahlo deževalo nam pogled ni segel ravno daleč. No dežja je bilo ravno toliko, da so nekateri imeli mokre dežnike, drugi malo mokri pa se niso preveč sekirali, saj nas je že zopet čakal avtobus in nas popeljal v razgled mesta. Zapeljali smo se preko Elizabetinega, belega mostu – mostu prijateljstva, poimenovanega po kraljici ženi Franca Jožefa, tokrat na levo obalo Donave v staro mestno jedro Pešte. Med vožnjo smo poslušali vodiča in njegovo razlago ter opazovali poslopja mimo katerih smo se vozili, namenjena najrazličnejšim vsebinam, med drugim tudi Državno opero in občudovali zelo dobro ohranjeno bogato arhitekturo starih zgradb. Poskušali smo si čim več zapomniti a ko smo prišli do Trga junakov, izstopili iz avtobusa in se začeli razgledovati po trgu in okrog skoraj, da je vse videno bilo pozabljeno. Trg junakov je veličasten spomenik zgodovine postavljen ob tisočletnici prihoda Madžarov v Panonsko nižino. Sredi trga je ogromen steber z nadangelom Gabrielom na vrhu in kipi madžarskih plemenskih knezov ob vznožju. V ozadju stebra so v polkrožnih kolonadah kipi pomembnih madžarskih kraljev, sedmograških knezov in pomembnejših

borcev za svobodu. Trg obkrožajo čudovite stare stavbe namenjene različnim kulturnim ustanovam. Za trgom se bohota mestni park z znamenito kopijo sedmograškega gradu z umeščenim kmetijskim muzejem, znamenito mestno kopališče, živalski vrt, cirkus in zabavišni park.

A nas ponovno preganja ura in že se ponovno vozimo v smeri Cerkve sv. Štefana, ki je največja in najpomembnija cerkev v Budimpešti. V cerkvi te pritegne prav vse, neorenesančni slog gradnje in bogata notranja poslikava pleni pogled, očara te, da se skozi cerkev pomikaš počasi in spoštljivo do umetnikov, izvajalcev in samega njenega pomena še zlasti v predelu, kjer se hrani relikvija roke sv. Štefana.

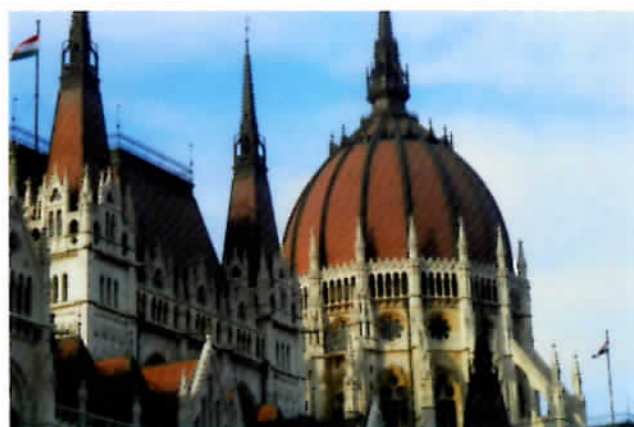
In že hitimo in se vozimo v smeri največjega parlamenta na svetu, no saj to je bil leta 1905, ko je bil zgrajen v novogotskem slogu in še danes je ena najbolj znanih budimpeštanskih znamenitosti. A žal ga gledamo od daleč, saj je promet v bližnjem okolišu prepovedan. Avtobus nas zapelje do leve obale Donave, kjer izstopimo si ogledamo nasprotno desno nabrežje in na njem Obudim in Budim.

Vzamemo si malo časa za pravo Madžarsko tržnico in prvo pijačo v Budimpešti in tu opazimo, da nas je obsijalo še sonce a kaj, ko se že bliža ura za odhod. Zapeljali smo se preko verižnega mostu čez Donavo iz Pešte v Budim. To je najstarejši most in pravi ponos Budimpešte. Peljemo se počasi občudujemo pozidan Budim in njegove znamenitosti, poslavljamo se in ugotavljamo, da za ogled Budimpešte in

Mesto mostov

njenih znamenitosti potrebuješ vsaj nekaj lepih dni in da se bomo vsaj nekateri vrnili. Pot nas pelje proti južni obvoznici Blatnega jezera v smeri proti domu. Spotoma se ustavimo še v Kukurica čardi, tradicionalnem Madžarskem gostišču, pojedemo ne tradicionalno večerjo se odžejamo in odpeljemo v Velenje z ugotovitvijo, da je tak izlet potrebno ponoviti večkrat v druge smeri. O videnem pa naj več povedo fotografije posnete med potjo.

Parlament

3. Sabor hrvatske kulture

*Tekst: Matija Blagus
Slike: Marko Glavaš*

Več 3. Sabor hrvatske kulture, Savez hrvatskih društava u Sloveniji, Hrvatsko društvo Međimurje Ljubljana i Hrvatsko društvo Ljubljana su organizirali 17. svibnja u Ljubljani.

Organizatori su si postavili prilično tešku zadaću, da budo bolji organizatori nego prijašnji Maribor i Lendava.

Sabor je okupljanje i prikaz djelovanja svih hrvatskih društava u Sloveniji. Kao i dosada organizator se pobrinuo i za dodatne programe samog skupa, pa je tako ugostio naše Hrvate

iz Gradišča – Austrija i izložbu slika hrvatskih autora.

Prije nastupa naših društava održana je sveta misa u župnoj crkvi Janeza Krstnika u Trnovlju. Poslije mise slijedio je domijenak, gdje se je susrela većina nastupajućih.

U inopozantnoj Galusovoj dvorani Cankarjevega doma sve je bilo spremno za nastupe društava.

Malo čudno da je povezivanje programa povjereno pjevaču Zoranu Predinu, koje je on dobro odradio.

Društva su u svojim nastupima zaista pokazala velik napredak i sadržaj folkloru i pjesme.

Naše društvo je nastupalo sa dobro odabranim programom folklore, u našim međimurskim nošnjama koje su pljenile radoznalost i pohvale.

Tamburaška grupa sa instrumentalnom pjesmom »Kad u noći zasjaju zvijezde« u zaista izvanredno kvalitetni izvedbi, cijelu dvoranu onijemela, a tek kad je Leon odpevao »Vehni, vehni fijolica« dobio je gromki aplauz.

Pred Cankarjevim domom

Organizator je u drugom djelu programa priredio nastup estradne pjevačice Daniele, koja je na kraju sa našimi tamburašima i Leonom Ivanovićem odpevala pjesmu »Ne dirajte mi ravnicu«

Zaista lijep dan za hrvatsku kulturu u Sloveniji, samo izostalo je druženje nastupajućih koje je prijašnjih godina, ostalo u nezaboravnom sjećanju.

Nastop glasbenikov

Daniela s tamburašima

Daniela s folklorno skupino

Nastop folklorne skupine

Veleposlanica RH na obisku v Velenju

Tekst: Matija Blagus
Slike: Marko Glavaš

Njena ekszellenca gospa veleposlanica Vesna Terzić je v sredo, 30.07.2014 obiskala Mestno občino Velenje. V stavbi Mestne občine Velenje je bil za gospo veleposlanico organiziran sprejem pri županu Mestne občine Velenje, gospodu Bojanu Kontiču.

V sproščenem razgovoru je gospod župan z svojimi sodelavci predstavil Mestno občino in samo mesto Velenje. V delegaciji veleposlanice je bil tudi predsednik Kulturnega društva Međimurje Velenje gospod Matija Blagus.

Župan je pohvalil delo društva ter posebej poudaril, da je sedaj društvo uredilo svoje prostore in s tem pridobilo možnosti za še bolj kvalitetno in prizadevno delo. V sklopu programa obiska je gospa veleposlanica obiskala tudi prostore društva, kjer ji je bilo

ga. Vesna Terzić

predstavljeno delovanje društva ter se srečala z nekaterimi člani društva in se zadržala v zelo prijetnem sproščenem pogovoru. V našo knjigo gostov je zapisala svoje vtise z obiska v klubskih prostorih in nekaj spodbudnih besed za prihodnje delo.

Predsednik Kulturnega društva je veleposlanici vročil darila društva in sicer sliko iz 7.Likovne kolonije ter nekaj knjig katere predstavljajo dosedanje delo društva. Prav tako smo gospo veleposlanico obdarili z međimurskimi kolači katere sta pripravili naši gospodinji Marica in Irena.

Veleposlanica je v spremstvu predsednika društva in gospoda Marka Glavaša še obiskala Muzej premogovništva Velenje.

Ob slovesu je povedala, da bo še obiskala Velenje.

Posebno darilo

Obisk veleposlanice RH

Skupinska slika

Naši prostori - naš Grunt

Tekst: Matija Blagus

Slike: Marko Glavaš

Sigurno so nekateri člani društva že mislili in se spraševali kaj je z našimi prostori na Kersnikovi 2b.

Dosti tega se je spremenilo, predvsem z nabavo in postavitvijo opreme prostora znotraj.

Tamburaši pridno vadijo ob četrtkih, če pa je potrebno še kdaj več. Dramska skupina ima redne vaje popoldan in dopoldan.

Napeljava interneta v prostore je dalo novo dimenzijo in uporabnost.

Pred obnovo...

Izvršilni odbor ima redne seje v prostorih.

Na svoji redni seji Izvršilni odbor je sprejel »Hišni red«, kateri določa pravila uporabe, način uporabe prostora, skratka malo »ustavo« našega prostora.

Od odmevnih obiskov prostora je bil vsekakor sprejem in obisk Veleposlanice Republike Hrvaške, ki je bila navdušena nad ureditvijo. Pripomnila je, da nam manjkajo le še knjige na policah.

V novembru nas je obiskala in se je prijetno počutila med nami gospa Andreja Katič podpredsednica Državnega zbora Republike Slovenije.

Že dvakrat se je v naših prostorih mudil župan Mestne občine Velenje, gospod Bojan Kontič s svojo ekipo.

Decembra meseca pa so nas obiskali pesniki in literati Društva hrvaških književnikov in člani Sabora kulture iz Zagreba.

Taki obiski nam samo potrjujejo pravilno odločitev, da imamo svoje prostore.

Velikokrat se nismo mogli razumeti, kaj pomenijo »naši prostori, naš dom, međimurski dom in še in še...« V eni od številnih Štrekarja smo bralce nagovorili da predlagajo ime, pa ni bilo odziva

Nekako je bilo samoumevno, da si izberemo neko pravo međimursko besedo, katera bo jasno povedala za kaj gre.

Zakaj ne GRUNT?? To je lepa naša

...in še ena pred obnovo

međimurska beseda, ki pomeni, dom, domači plac, domače dvorišče in še kaj.

V razpravi na seji IO so prisotni menili, da bi morali o tem še kaj povedati člani društva.

Zato dragi naši člani, če želite tudi vi kaj predlagati, predlagajte ali potrdite naš predlog.

In kaj še moramo postoriti pri Gruntu. Prvo moramo dobiti ustrezno dokumentacijo za

Po obnovi...

...in še ena po obnovi

uporabo, pri tem smo odvisni od raznih upravnih služb.

Moramo imenovati tudi »gospodarja« Grunta (hišnika) ki bo skrbel za objekt, njegovo pravilno uporabo in vzdrževanje.

Ko smo postavili na vidno mesto državne simbole – zastave (slovenska, hrvaška, EU

MO Velenje, Međimurske županije in seveda zastavo našega društva), na zid poslikali grb društva, je prostor dobil svečan in protokolaren navdih.

Tako kot piše v hišnem redu »... to so naši prostori, to je naša lastnina, čuvajmo jo in spoštujmo«

Kako je lepo biti v folklorni dramski skupini kulturnega društva Međimurje Velenje

Tekst: Nada Tkalec

Slike: Marko Glavaš

Narodna noša

Sedaj, ko ima društvo svoje prostore GRUNT, so vaje vseh skupin en lep dogodek.

Če gre za vaje, druženje, predavanje ali kakšen drugi dogodek, je na našem GRUNTU vedno lepo. Z vami bodo vadili zelo dobri mentorji, kot so Neva, Gorazd, Branka ali prof. hrvaškega jezika Mario.

Zato Kulturno društvo Međimurje vabi mlajše člane, njihove otroke ali vnuke, naj pridejo na srečanja, vaje ali kar tako na naš GRUNT, na Kersnikovo 2b v Velenju.

Tradicionalen ples

Bonnie & Clyde

Vsak PONEDELJEK od 16.30 do 18.00 ure bo tam nekdo od mentorjev društva, s katerim se boste dogovarjali kaj bi počeli.

Lahko pridete sami ali v spremstvu staršev, babice ali dedka.

Pokličite na telefon gospo Branko 040 477 089 ali predsednika na 041 639 838.

Pridite. Vljudno vabljeni, pripeljite tudi svoje prijatelje, boste videli kako se međimurci znajo veseliti, postanite folklorist, tamburaš ali dramski igralec.

Prijazno vas vabi predsednik društva, Matija Blagus.

Mažoretkinja

Trepa sa jabukama

Tekst: Vladimir Šafarić

Slike: Vladimir Šafarić

Jabuke tanko ogulite i naribajte, dodajte šećer i cimet, dobro promiješajte.

Dno tepsije ili protvana premažite kosanom mašču, ravnomjetno posipajte sa 150 gr kukuruznog brašna. Ravnomjerno rasporedite smjesu od ribanih jabuka te ravnomjerno posipajte sa preostalim 150 gr kukuruznog brašna. Posipajte sa mljevenim orasima. Zalijte sa razmućenim kiselim vrhnjem. Stavite u pećnicu, prethodno zagrijanu na 180°C i pecite cca 35-40 minuta. Gotov, još vrući kolač posipajte sa kristalnim šećerom (još bolje mljevenim) i pustite da odstoji pola sata, da se malo "slegne".

Vlastito iskustvo: ako imate domaće, sočne jabuke, prije dodavanja šećera i cimeta jih malo stisnite s rukama, jer će u protivnom biti konačni proizvod bit skoro tekuć.

Recept: Hotel Park, Čakovec

Sastojci:

- 1,5 kg Jabuka
- 500 g šećera
- žličica cimeta
- 50 gr kosane masti
- 300 gr kukuruznog brašna
- 5 dcl kiselog vrhnja
- 100 gr mljevenih oraha

Trepa sa jabukama

"Kulturno društvo Međimirje Velenje vabi vse svoje člane na 5. Volilno skupščino, ki bo 14. februarja ob 17.30 uri v prostorih GRUNTA. Lepo vabljeni."

Predsednik KDM - Matija Blagus

O Međimurju, njegovim gradovima i općinama

Općina Donji Kraljevec - selo Sveti Juraj u Trnju

Tekst: Vladimir Šafarić

Slike: Marko Glavaš

Naselje je nastalo uz transversalni put koji je još u rimsko doba povezivao Ludbreg (loviu) s rimskim postajama u Međimurju. Župa Sveti Juraj u Trnju prvi se put spominje god. 1334. na popisu župa zagrebačke biskupije. Godine 1501. na popisu župnika ludbreškog kraja spominje se i župnik crkve "s. Georgii in Spinis" (crkve sv. Jurja u Trnju), što znači da je ta srednjovjekovna crkva podignuta u rudini Trnje. Godine 1598. nakon turskih pustošenja u selu je bilo naseljeno samo nekoliko kuća. Župa se od toga doba do kraja 16. stoljeća ne spominje u povijesnim izvorima. Godine 1600., kada se ponovno spominje, župa ima 5 kuća podložnika kmetova. U 17. st. u selu postoji pučka škola.

Sveti Juraj u Trnju

Prema kanonskim vizitacijama iz godine 1625., župna crkva sv. Jurja bila je u rudini Trnje, u naselju Popovci ili Popovec. U popisu dobara ludbreškoga vlastelinstva iz god. 1750. selo se navodi pod imenom Szent Gyorgy (Sveti Juraj). Nova crkva sv. Jurja sagrađena je god. 1775., kada je gospodar Ludbrega bio ban Adam Batthyany. Prema karti iz te godine, naselje ima veliki neizgrađeni prostor trokutasta oblika sjeverno od crkve i izgrađenu ulicu prema jugu u smjeru Ludbrega. Naselje je god. 1787. imalo 51 kuću s 288 odraslih žitelja i 87 djece. Prema opisu iz god. 1813., u Svetom Jurju u Trnju postoji župna crkva, župni dvor i školska zgrada. Na raskrižju u

Sveti Juraj u Trnju

sjeverozapadnom dijelu naselja god. 1928. podignuta je kapela Presvetoga Trojstva. Uz pomoć plemića Filipa Batthyanya u selu je god. 1840. podignuta nova školska zgrada, koja je dograđena god. 1894.. Nakon god. 1848., kada Ludbreg postaje kotarsko mjesto, u Svetom đurđu osniva se sučija s bilježništvom.

Godine 1797. u Budimpešti je izašao iz tiska Putopis mađarskog autora Dominika Telekyja u kojemu opisuje i Međimurje za koje kaže da je »..doista lijepa pokrajina s 46.000 stanovnika. Svako selo ima crkvu. Stanovnici su Hrvati, marljivi poljodjelci dobri običaja s mnoštvo dovitljivosti. Krađe i ubojstva gotovo su nepoznata. Dobro zarađuju prijevozom robe od Trsta, Rijeke, u Hrvatsku, Peštu i Budim. Imaju vrlo dobre i njegovane konje, rasno oplemenjene u pastuharni Althlan. Bave se stočarstvom, ali ne i ovčarstvom. Dobra su međimurska vina. Sade se i dobre vrste duhana. Duhan se izvozi u Hrvatsku i susjednu Štajersku«.

Kada Teleky govori o pastuharni Althlan, govori o pastuharni koju su grofovi Althan, feudalni gospodari Međimurja 1719. -1791., ustrojili upravo u Svetom Jurju u Trnju. Još 1895. godine mađarski stenograf Ferencz Goncz u svojoj knjizi Međimurje, ljudi, vjerovanja, običaji govori o Svetom Jurju u Trnju kao o sjedištu stare župe i poznatom uzgajalištu konja.

Početkom 20. st. naselje ima manji trg oko župne crkve, a u sjevernome dijelu dominira

neizgrađeni prostor trokutasta oblika. U južnome dijelu naselja kuće su uglavnom bile zabatom okrenute prema ulici, smještene pretežno uza sjeverni rub parcele i uz jednu građevnu liniju, koja je ujedno regulacijska linija parcele. U dijelu naselja sjeverno od crkve prevladavala je nešto rjeđa gradnja na parcelama različitih oblika i s različitim položajem kuća (katastarski plan iz 1911. god.). U kasnijem razdoblju, uz gušću gradnju u središnjem dijelu, naselje se širi uz ceste i putove prema susjednim selima: Luki, Obrankovcu i Hrženici, te prema Dravi.

Godine 1952. u naselju je sagrađen zadružni dom, u kojem je djelovala škola, a danas je sjedište Općine Sveti Juraj u Trnju, ordinacije opće medicine, ordinacije zubne medicine, ljekarne i poštanskog ureda. Nova

Sveti Juraj u Trnju včasih

suvremena školska zgrada podignuta je 1987. godine na mjestu nekadašnje najstarije škole, a godine 2002. dograđena je i sportska školska dvorana.

Najviše 780 stanovnika Sveti Juraj u Trnju je imao 1953. godine. U kasnijem razdoblju taj se broj polako smanjuje pa naselje god. 1991. ima 725, a 2001. godine 736 stanovnika.

No selo se sporo razvija iako je 1970. dozvoljena gradnja na novim parcelama Dužice i Malina južno od tadašnjeg naselja. Također, spori demografski rast sela najbolje ilustrira činjenica što je još 1971. godine selo imalo 70 domaćinstava i 293 stanovnika. Zaposleno je bilo 78 ljudi, od toga 25 u inozemstvu.

Godine 1984. u Jurju u Trnju je izgrađen Spomen-park "Međimurski partizani". Spomen-park se sastoji od 3 povezane cjeline: jedinog partizanskog groblja u Međimurju, Spomen-sobe u Današnjem Domu kulture s podacima o pokopanim partizanima i samog parka, uređena površine od 3000 četvornih metara. Otvorena je i Područna škola Sveti Juraj u Trnju podružnica matične Osnovne škole Hodošan. Ova nova funkcionalna školska zgrada konačno je zamijenila školsku zgradu, jaku zidanicu iz polovice XIX. stoljeća.

4. volilna Skupščina Zveze hrvaških društva v Sloveniji

Tekst: Nada Tkalec

Slike: Nada Tkalec

29. 11. 2014, V Škofji Loki bila je 4. volilna Skupščina Zveze hrvaških društva v Sloveniji. Kulturno društvo Međimurje je član Zveze od svojega osnutka, to je od 1997. leta.

Skupščina, kot najviši organ Zveze, vsake štiri leta preveri delo Zveze ter izvoli novo vodstvo.

Število delegatov na Skupščini določa Statut Zveze, kateri določa na vsakih 30 članov po enega delegata. Poleg novega

Delegati KD Međimurje Velenje

vodstva Zveze je Skupščina potrdila spremembe Statuta in sprejela nove člane Zveze.

Po štiriletnem uspešnem mandatu predsednika Petra Antunoviča, je izvoljen novi predsednik in sicer Đanino Kutnjak, član Hrvaškega kulturnega društva Pomurje iz Lendave. Njegova podpredsednika bosta Mijo Stanko iz Ljubljane in Vladimir Pobežin iz Novega Mesta.

Novi predsednik Zveze je predstavil svoj program, kateri obeta spremembe, seveda na bolje.

Delegacija našega društva, v sestavi Matija Blagus, Nada Tkalec, Vladka Blagus Irena Marđetko, Đuro Marđetko, Franjo Tkalec in Stjepan Marđetko, je delovno sodelovala v delu Skupščine.

Od naših članov društva v organe Zveze so bili še izvoljeni Drago Blagus v Disciplinsko komisijo in Marija Kemec v Nadzorni odbor Zveze.

g. Đanino Kutnjak

Novem vodstvu Zveze želimo uspešen štiriletni mandat.

Jubilanti 2014

Tekst: Nada Tkalec

Slike: Scott Beale

50 let praznujejo:

FILIPAN KRALJIČ Biserka
BOŽOČ Ada
PODRZAVNIK Drago
GORNIČEC Martin
PUNGARTNIK Ivanka

60 let praznujejo:

DOVEČAR Anka
ČOPI Franc
ILIJAŠ TROFENIK Ana
GUDLIN Milica
PREININGER Željko
MARĐETKO Đuro
BAKAČ Vera

70 let praznujeta:

BLAŽINČIČ Slavka
HRANJEC Katarina

Vse najboljše!

ŠTREKAR - Glasilo KD "MEĐIMURJE" Velenje

Izdajatelj: KD "MEĐIMURJE" Velenje, Jerihova cesta 1, 3320 Velenje

Matična številka 1053752, davčna številka 15597156, TRR 0242 60053785579 pri NLB Velenje

Povezave: <http://www.kdm.si>, e-mail: info@kdm.si

Glavni in odgovorni urednik: Matija Blagus

Uredniški odbor: Marija Kemec, Željko Kalšan, Vladimir Šafarić

Tisk: EUROGRAF d.o.o. Velenje, naklada 200 izvodov.